

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 120/05-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. apríla 2005 predbežne prerokoval sťažnosť A. H., H. n. P., ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 41 ods. 1, 3, 4 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a porušenie práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 154c Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4 T 52/04 z 26. augusta 2004 a uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9 To 286/04 z 2. decembra 2004, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. H. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 3. februára 2005 doručené podanie A. H., H. n. P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 41 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 4 T 52/04 z 26. augusta 2004 a uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“)

sp. zn. 9 To 286/04 z 2. decembra 2004, domáhajúc sa zároveň zrušenia uvedených rozhodnutí v časti týkajúcej sa uloženia vedľajšieho trestu vyhostenia.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

K sťažnosti predovšetkým nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažnosť neobsahovala návrh rozhodnutia (petit), vymedzený presne, určito a zrozumiteľne (v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde), teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (napr. III. ÚS 17/03, III. ÚS 234/04), a neboli k nej pripojené kópie právoplatných rozhodnutí okresného súdu a krajského súdu, ktorými malo dôjsť k porušeniu základných práv sťažovateľa a ktoré sťažovateľ sťažnosťou napádal [§ 50 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde].

Ústavný súd listom zo 7. februára 2005 (doručeným podľa doručenký 10. februára 2005) upozornil sťažovateľa na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jeho sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Vyzval ho, aby v lehote do 21 dní od doručenia výzvy nedostatky svojej sťažnosti odstránil (s poučením, ako je potrebné doplnenie náležitostí urobiť), pokiaľ nemá byť sťažnosť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Na výzvu reagoval sťažovateľ listom z 13. februára 2005 doručeným ústavnému súdu 15. februára 2005, v ktorom upresnil, že namieta porušenie základných práv podľa čl. 41 ods. 1, 3, 4 a 5 ústavy a porušenie práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života

podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 154c ústavy a požiadal o ustanovenie právneho zástupcu pred ústavným súdom s tým, že žiadané kópie napádaných rozhodnutí okresného súdu a krajského súdu zašle ústavnému súdu „v krátkej dobe“. Do dňa predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom však sťažovateľ uvedenú požiadavku ústavného súdu nespĺnil.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 30 a § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku môže ústavný súd ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, advokáta, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

Tieto tri predpoklady na ustanovenie zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť.

Ústavný súd listom zo 7. februára 2005 podrobne poučil sťažovateľa o náležitostiach kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom.

Sťažovateľ aj napriek podrobnému poučeniu ústavného súdu nedoplnil svoju sťažnosť v stanovenej lehote a ani neskôr (až do dňa jej predbežného prerokovania) v súlade s požiadavkami obsiahnutými vo výzve ústavného súdu. Nepredložil kópie napádaných rozhodnutí, na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že v danom prípade bola splnená podmienka pre ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, teda že u sťažovateľa nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

Ak ústavný súd poučí sťažovateľa o jeho procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy s cieľom poskytnúť mu plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany jeho základných práv a slobôd a poučí sťažovateľa o tom, ako treba opravu alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je procesnou povinnosťou sťažovateľa a tiež v jeho záujme výzvu ústavného súdu a pokyny na opravu alebo doplnenie sťažnosti v nej obsiahnuté rešpektovať.

V prípade nerešpektovania uvedenej povinnosti sťažovateľom ústavný súd sťažnosť pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietne pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (obdobne napr. III. ÚS 199/03).

Ústavný súd je nútený konštatovať, že sťažovateľ napriek výzve ústavného súdu neodstránil nedostatky svojho podania (aspoň v rozsahu potrebnom na posúdenie možnosti ustanovenia mu právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom) a nepreukázal ani využitie opravných prostriedkov pri ochrane označených základných práv v súvislosti s uložením trestu vyhodenia (v rámci podania odvolania proti rozhodnutiu okresného súdu).

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. apríla 2005